

Dissertatio medica inauguralis de potu chocolatae ... / [Anton Hoffman].

Contributors

Hoffman, Anton, 1739-1782.
Linné, Carl von, 1707-1778.
Uppsala universitet.

Publication/Creation

Holmiae : Literis direct. L. Salvii, [1765]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/h667apb4>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

D. D.
DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS
DE
**POTU
CHOCOLATÆ;**

QUAM,
VENIA EXPER. FACULT. MED. AD REG.
ACAD. UPSAL.

PRÆSIDE

VIRO NOBILISSIMO atque GENEROSISSIMO

**D. DOCT. CAROLO
VON LINNÉ,**

EQUITE AURATO DE STELLA POLARI,
S:Æ R:Æ M:TIS ARCHIATRO, MED. ET BOTAN. PRO-
FESSORE REG. ET ORD. ACAD. SCIENT. PARIS. UPSAL.
STOCKHOLM. PETROPOL. BEROL. IMPER. NAT. CURIOS.
BERNENS. LOND. ANGLIC. MONSPEL. TOLOS.

FLORENT. ET EDINB. MEMBRO,
PRO SUMMIS IN MEDICINA HONORIBUS OBTINENDIS,
PUBLICO EXAMINI SUBJICIT

ANTONIUS HOFFMAN,

REG. COLLEG. MED. SYNDICUS.
IN AUDIT. CAROL. MAJ. XVIII JUNII MDCCCLXV.

H. A. & P. M. S.

HOLMIÆ, LITERIS DIRECT. LAUR. SALVII.

ALLEGORICAL POETIC TATTOO

UNION

ANNA MCGOWAN

HABITAT

ОДОБРЕН 500 ₽

W. H. & J. A. BROWN & CO., BOSTON.

D. D.

§. I.

Inter tres illos celebres potus, qui majoribus ignoti, nobis ab exteris advenae, jam familiari inclarerunt usu, *Theam*, *loquor*, *Coffeam* atque *Chocolatam*, binis quidem prioribus frequentius delectamur; hinc tamen non præstantiores & corpori benigniores nostro habendi. Mitior enim Chocolata, quæ nec emaciatur, nec vires præmature enervat, eo majoris facienda, quo salubrior ejus fuerit usus, quoque certiorem in morbis præstiterit opem, quibus sublevandis hac destituta omnis vix sufficerit Machaonia ars.

Specimen edituro Academicum, proficuum Chocolatae usum tractasse hinc visum est; levem vero opellam, quam hac de re succincte & pro otii ratione festinanter propono, Candidum Lectorem benigne excepturum esse mihi polliceor.

§. II.

Quum Chocolatam constituant plures invicem mixtæ species, oportet eum, qui de indole & virtute ejus judicet, perspectas sibi habere singulas, quæ illam ingrediuntur, partes & singulas singularum vires. Has igitur partes juvabit seorsum tractasse, carumque in corpus humanum effectus: quo

facto facilis pateat, quam junctæ exserere potuerint vim.
Antequam vero huic nosinet accingimus negotiò, prius dicendum est de vario, quo hunc parant potum variæ gentes, modo, quem aliæ magis compositum, aliæ simpliciorem malunt.

§. III.

Tres præsertim inethodos. quibus conficitur Chocolata proponere lubet, quæ licet in quibusdam convenient, pluribus tamen a se invicem discrepant, *Indorum* nempe, *Hispanorum* atque illam, quæ in *nostris* plenumque in usum venit officinis.

INDORUM hæc est:

Roc. Nuc. Cacao tost. $\frac{ff}{j}$.

Sacchar. in Aqu. Rosar.
solut.

Pulv. Sem. Mays. $\frac{aa}{ff}$.

Contunde; invicem agitantur supra ignem continuo, ne aduantur, redigantur in massam.

HISPANI ita parant:

Roc. Nuc. Cacao tost. $\frac{ff}{vj}$.

Sacchar. $\frac{ffii}{ff}$.

Siliqu. Vanill. N:o vij.

Pulv. Sem. Mays $\frac{ff}{ff}$.

Cinnamom. $\frac{ff}{ff}$.

Caryophyll N:o vj.

Capsici 3j.

Orlean. in Aqu. Rosar.

solut. 3ij pro colore rubro.

Contunde in cacabo supra ignem lenem, agita continuo, donec omnia exacte mixta sint, redige in massam, sub fine adde.

Ambræ

Moschi q. v.

No.

NOSTRATES plerumque sequenti modo Cocholadam parant:

R_oc. Nuc. Cacao tost. ff^oxvij.

Sacchar. ff^ox.

Siliqu. Vanill. N:o xxvij.

Ambr. Cinereæ 3j,

Cinnamom. 3vj.

Nucleis torrefactis, contritis supra lapidem concavum calentem igne, adde reliqua, misce triturando & redige in massam; quæ in panes sc̄cta exsiccatur ultra xv-xx dies, quo diutius eo melius.

R_oc. Panis Cocholad. 3j.

Solve in aquæ l. lactis tepidi 3vj & coque donec solutio leniter ebulliat, digere dein supra cineres calidos per quadrantem horæ, agitetur ligno versatili donec in spumam abeat, quam spumam effunde in poculis. Coctio hæc despummetur continuo, in vase residuum denuo agitetur ut in spumam abeat.

§. IV.

Ex hisce igitur constat Chocolata partibus, scilicet; 1:mo nucleis *Cacao*, qui basis sunt totius compositionis; 2:do siliquis *Vanille*, quæ præcipuum censentur condimentum; 3:to *Ambrofiacis* quibusdam *Ambra*, *Moscho*. 4:to *Aromatibus*, *Cinnamomo*, *Caryophyllis*, *Capsico* cet. quæ singula ad propositionum brevi sunt subjicienda examini.

§. V.

THEOBROMA Cacao foliis integerrimis. *Hort. Cliff.* 397, *Spec. Plant.* 1100; ubi & synonoma videantur; arbor est, e qua leguntur Cacao fructus. Arboris botanica *descriptio*, quam unice exaravit *PLUMIER* in *Botanico American. Mscto*, invenitur apud *GEOFFROY* in *Tractatu de Materia Medica Tom. II.* pag. 410, quem adeat auctorem, qui cognitionem arboris accuratiorem cupit.

Nascitur hæc arbor int̄a Tropicos Americæ, in regno scilicet Mexicano, insulis Antillis atque harum regionum confiniis, in calidissimis itaque terræ plagis, ubi loca occupat de-pressa & umbrosa.

Bis floret in anno. *Fructificationis descriptionem sistuat Genera Plantarum Generosis. D:ni PRÆS. 806. Fructus magnitudinem & figuram refert Melonis, sed verrucosus est, decem angulis instructus & superne acuminatus; dum maturescit, fit colore coccineus atque maculis variegatus flavis; intus continet nucleos circiter triginta, qui magnitudine Olivas æmulantur ac pulpa obteguntur albida, subdulci & amaricante. Olei magna scatent hi nuclei copia, qui expressus vocatur Pinguedo de Cacao. Substantia illorum plurimum nutrit ac unctuoto oleo acres involvit humores fibrasque emollit, simul vero flatulenta est: quam ob rem, ut huic subveniatur incommodo, igne torrefiunt nuclei, antequam ad Chocolatam conficiendam adhibentur; qua videlicet tostione oleum crassius attenuetur & empyreumaticam induat naturam, hinc chylus, quem e recentibus ingestis nimio imbui oleo atque crudum, ut dicunt, fieri necesse est, tenuior factus nutritioni magis fit idoneus, nec debili assert ventriculo molestias.*

Vis igitur hujus fructus tosti illa est, quam jam retulimus: quod nempe optimum suppeditet alimentum atque mitem chylo conciliat indolem, nec in illo adest, quod nutritioni noceat atque valetudinem infirmet. Proficuus igitur illis censetur, quibus macilens corporis habitus, fibræ magis elasticæ atque acriores humores; unde facile patet, cur Hispani, in calidissima degentes aura & plerumque emaciati, vīnis minus assūescant, Chocolatae vero potus majorem consumant vim, quam cæteræ omnes Europææ gentes. Exinde tamen non inferendum esse existimo, frigidiorum terrarum incolis minus utilem esse hujus forbilationem, quum tostus calescat Cacao fructus, atque hac sua qualitate, juncta cum

MUTRI-

nutriente illa, atqueat transpirationem & frigefactis nostris amissum reddat corporibus fervorem.

§. 6.

VANILLÆ Siliqua fructus est *EPIDENDRI* Vanillæ scandentis foliis ovato oblongis nervosis sessibilis caulinis, cirrhis spiralibus. *Spec. Plant.* 1347, ubi synonoma habeantur. Planta parasitica est, quæ cirrhis arbores scandens cortici illarum radices, more *Hederæ*, infigit. Descriptionem dedit memoratus *PLUMIER*, quæ legatur apud *GEOFFROY* in *Tract. de Mat. Med.* T. II. pag. 362, *Character* vero genericus in *Gen. Plant.* 957.

Nascitur in Mexico atque insula Dominicana, quin etiam passim per *Indiam Occidentalem* & *Orientalem*.

Fructus, qui sero autumno maturescit, siliqua est tenuis, longa, compressa, quæ numerosissimis, minutissimis, nigris repletur *seminibus*, in quibus præcipua vis plantæ residet, odore gaudeat fragrante, subambrosiaco, proprio, qui cum alio magis cognito apte vix comparari potuerit.

Ordine naturali cum *Orchidibus* convenit, quæ quidem serie omnes vi pollent aphrodisiaca, nam ex planta hujus ordinis paratur famosum *Pharmacum*, quod *Diasatyrion* audit, *Turcarum* quoque *Salep*. Cæteræ etiam *Orchides* odore, quem spar-gunt hircinum, sat suam indicare videntur virtutem aphrodisiacam.

Non negamus, quod omnia bene nutrientia, præsertim ea, quibus quoque refocilletur Nervosum Systema, Venerem stimulerit, vario licet gradu, vix tamen ex omni materiae Medicæ apparatu depromi potuerit remedium, quod *Vanillis* aphrodisica vi palmam eripiat. Radix *Salep*, quam Mahomedani libidinosa exhausti polygamia tanti faciunt, quæque cum odore ambrosiaco junctam nutrientem fovet mucilaginosam substantiam, a multis laudatur, *Vanilla* vero, quæ Ambrosiaco o-dors

dore longe præstat, cum nutriente Cacao combinata, illam effectu superat atque Chocolatæ eximiam vencrem stimulandi vim impertit, quam quidem in illa, quæ absque Vanillis paratur, frustra quærimus, quippe quæ grata corpus exhilarandi careat virtute et non nisi merum præbeat alimentum.

S. VII.

AMBRA proprio se commendat odore, qui *Vanille* licet similis sit, gradu tamen differt. Huic priorem in nervis recreandis et confortandis vix subministrabit materia Medica, ob majus tamen pretium non cujusvis est. Ditiones Turcæ, quibus hoc uti Pharmaco licet, haud parum longævitati atque saluti conducere opinantur. Chocolatæ admiscetur ad finem præparationis, ne volatilem destruat ignis vim. In locum hujus substituunt alii *MOSCHUM*, cuius tamen odor minus est gratus; nec bene ferunt fœminæ, quæ hystericis infestantur insultibus.

S. VIII.

Aromatibus denique nostram condidunt Chocolatam, v. g. *Cinnamomo*, *Caryophyllis* et *Capisco*, quæ quidem omnia calefaciunt & stomachum corroborant, ne incommoda a pingui & unctuoso ipsius Cacao oleo patiatur. Aceratum apud nos non usurpatur *Capicum*, Hispani vero, qui *Capicis* & *Alliis* quotidie vescuntur, consuetum condimentum omnibus admiscent ingestis. *Caryophylli* acres & fragrantes caleficiendi scopo apte respondent. *Cinnamomum* vero, ut princeps analepticum, quo efficacius nil dedit natura, nostram summo jure ingreditur Chocolatam, cuius præcipua vis sit nervos excitandi. Bajulus, qui frequenti exercetur labore, bene appetit, nec stomachum pharmacis vellicare opus est; nobiliores vero, qui otiosam degunt vitam, continuo afficiuntur ciborum fastidio, et quod ventriculi restauret amissum robur anxie quærunt, his profundat aromata, quæ nervos refocillent, h. e. vires vitae incitent, quæ otio plane suffocantur.

S. IX.

§. IX.

Absolutis itaque iis, quæ de quacunque Chocolatam constitutente specie scitu necessaria sunt, USUM hujus potus paucis jam indicandum esse videtur.

Americanis ordinarium præbet Chocolata alimentum: Hispani, qui coloniarum Americanarum maximam possident partem, ab Indis edocti hanc etiam frequentius solillant, quam cæteræ Europææ gentes; mane enim hauriunt ac vesperi, quin etiam saepius de die, eodem modo ac Batavi Theam & Coffeam. Apud nos Chocolatam in primis in deliciis habent fœminæ nobiliores, et nempe, quarum gulæ fortioribus non assuetæ spirituosis, naturali diriguntur instinctu, ac infantum more, acria spernunt, inertia vero ac dulcia eligunt ingesta.

§. X.

His omnibus laudabile suppetit Chocolata *nutrimentum*. Jam vero inquirendum, quibus in morbis etiam præstet medicamentum, ubi eo tutius commendandam existimamus, quo magis sibi medicus gratuletur de remedio palato grato, quo simul & Diæticis & Therapeuticis satisfacere potuerit indicationibus.

Sunt vero hi morbi trium potissimum generum:

1. Primum genus morborum extenuantium est, *MACIES* scilicet, *ATROPHIA*, *MARASMUS*, *TABES* & quædam *PHTHISEOS* species. In hisce affectibus solida attenuatur fibra & tunica cellulosa omni depletur humore, ut hominis adspectu cutem nuda diceret tegere ossa. Quod tutius propinetur, sane nullum, quam Chocolata, adeo impinguans, corpori hisce morbis emaciato aptum; respicere tamen oportet & ipsam tostionem & addita aromata, quæ ægroti habitui convenient, ne nimium augeatur & incitetur humorum motus: hinc nec in illa urgemuſ Chocolatæ usum Phthisi, quæ Vomicam causam agnotcit, præsertim si gravior adsit hectica febris, quæ neque hoc, neque aliis arceri potuerit pharmacis.

2. Alter

3. Alter, cui conduceit frequentior Chocolatæ usus, morbus HYPOCHONDRIASIS est, qui quidem per plurima lustra optimos frustravit & Medicos & medicamenta. Causam digni hujus morbi ponunt aliqui in *acidō*, quod primis inhæret viis & una primam podagræ suppeditat materiam; alii ab humoribus derivant *acribus*, qui sanguinem inquinant; alii a spasmis & mobiliori Systemate nervo; alii denique viscerum accusant *obstipationes*. Adhibentur absorbentia, martialia, acidulae, quæ solida roborent atque acidum corrigan, his licet saepius palliatur morbus, a minimo tamen Diætæ errore statim revertitur, nec radicitus tollitur. Obstipationes succis herbarum solvere conamur. Amara tonica v. c. Cort. Peruv. Centaur. Hyperic. cet. saepè levamen tulerunt, raro malum extirparunt. In illa itaque remediorum penuria non sane negligenda est Chocolata. quæ in hocce morbo mirandos præstítit effectus. Nec pauci sunt, qui, omnibus frustrationtatis, frequentiori Chocolatæ ulu crucitatibus liberati, hanc unicam prædicaverunt medicinam, quæ huic opem ferre valeret morbo. Meum non est, de ratione, qua agat Chocolata, disserere: probabile tamen videtur, quod pinguedine sua acres & acidos obtundat humores ac involvat, nervos etiam ambrosiaco refocillet ac incitet. Aliis solvendam eam relinquo quæstionem, qui fiat, quod hilaris semper sit juvenilis ætas atque alacer, senectus contra abjecta & melancholica; nec aliud memorem Hysteriæ caussam, quæ plerumque anxietates & fletus comites habet, quam vulgo adoptatam; alii etiam reservem occasioni novam proponere Melancholiæ somitem: id saltem e communi adferam experientia, quod Melancholici & Hypochondriaci recreentur ambrosiacis & potu Chocolatæ penitus reficiantur. Nec nova hoc innovuit observatione: diu celebrata est historia Cardinalis a RICHELIEU supremi Galliæ Status Ministri, orbis, dum viveret, Directoris, qui hypochondriaco detentus morbo, postquam omnia medica ineassum expertus esset auxilia, tandem

dem Chocolatæ potu pristinam recuperavit valetudinem. BEHRENS select. Dietet. 391.

3. Tertiū morborum genus, cui proficuum aestimamus Chocolatæ potum HÆMORRHOIDES tam cæcæ quam apertas comprehendit. Matrem saepius hæ agnoscunt Hypochondriasis, quamquam ex aliis etiam non raro oriuntur causas. Hæmorrhoides cæcæ tensivo dolore, quem natura magis abhorret quam acutissimum, misere lacent agitatos. Dum leviores, repelluntur illis externe applicatis, quæ tertimo gaudent odore; hæc vero inutilis quin plane noxia medicina, quando sanguis stagnatus in polypum abiit ac corruptus acriori sanie vicinas corrodit partes, quod tandem in ani, quam vocant, fistulam definit. Ut hocce saevius praecaveatur malum, licet vel manu Chirurgica vel hirudinibus liber permittatur sanguini effluxus, cessat quidem malum, temporis tamen intervallo recurrit & novos semper minatur insultus.

His sublevandis molestiis vix in Pharmacopoliis servatur, quod tutius adhiberi potuerit, medicamentum, quam frequenter Chocolatæ potus, cujus eximiam in his morbis virtutem pluribus comprobata habeo experientiis, quarum unam, quam pro solito favore communicavit Ill. & Generof. D:s PRÆSES, heic liceat adnotasse.

Literatus erat juvenis vegetus & robustus, quem ita per novem annos conquassaverant cæcæ hæmorrhoides, ut unicam speraret mortem medicinam. Adhibebantur crebræ venæfctiones, acidulæ, aquæ potus matutinus, diæta laetea atque omnia, quæ vel unquam excogitare potuerunt & medici & alii, remedia, omnia tamen in pejus vergebant. Chocolatam haurire monitus noluit, quoniam e medicamento, quod plethoram augere opinabatur, nil sibi policebatur solatii juvenis succi plenus ac genarum rubore suffusus, persuasus

Sus tandem per annum hunc quotidie sorbillavit potum, quod adeo illi successit, ut peractis postea decem annis jam optima fruatur valetudine nec præteriorum reminiscatur malorum. Citarem etiam exempla plurium fœminarum, quibus ex obstitutionibus alvi, scybalis induratis, vita sedentaria atque immoderato Coffeæ usu, Hæmorrhoides tam cæcæ quam apertæ oborta; Chocolatæ potu sanatae fuerunt, nisi plura vetaret opusculo injuncta brevitatis, qua æquo tamen me non displicuisse Lectori spero, nam

Non qui multa, sed qui utilia, scit, ille sapit.

TANTUM,

